

DR. PERÉNYI NÓRA:

A REINTEGRÁCIÓS ÓRIZET

BEVEZETÉS

A büntetések végrehajtását Magyarországon több, mint 25 éven keresztül, 1979. július 01. napjától 2014. december 31. napjáig a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (Bv. tvr.) szabályozta. Ezen jogszabály 1. §-ában meghatározott célja az volt, hogy szabályozza a büntetések és intézkedések, egyes büntetőeljárású kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtását, meghatározza az elítéltek kötelezettségeit és jogait, előmozdítsa a büntetés és intézkedés céljának megvalósítását.¹

A társadalmi változások, az arra választ adó büntetőpolitika, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) elfogadása és az elmúlt évek büntetés-végrehajtási tapasztalatai alapján a Bv. tvr. helyett egy új, tartalmát, szabályozási elveit és irányait tekintve modern büntetés-végrehajtási kódex megalkotása vált szükségessé.² Ennek eredményeként 2013. december 23. napján kihirdetésre került a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.), amely 2015. január 01. napján lépett hatályba.

Ezen új jogszabály már kiemelt célként jelöli meg, hogy a büntetések és az intézkedések végrehajtásának rendjét úgy kell kialakítani, hogy az a büntetésben és az intézkedésben megnyilvánuló joghátrányon, illetve a megelőzést szolgáló rendelkezések érvényesítésén túl elősegítse az elítélt társadalmi beilleszkedését és a jogkövető magatartás kialakulását.³ Ez is mutatja, hogy Bv. tv. a korábbi szabályozáshoz képest már jóval nagyobb hangsúlyt fektet az elítéltek reintegrációjára.

Az Országgyűlés 2014. november 18-i ülésén elfogadta a büntetések, az intézkedések, egyes

1 a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet 1. §

2 a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény indokolásának I/1. pontja

3 Bv. tv. 1. § (2) bekezdés a) pont

kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények módosításáról szóló 2014. évi LXXII. törvényt, amely 2015. április 01-i hatállyal létrehozta a reintegrációs őrizet intézményét.

Az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosításáról szóló 2015. évi LXXVI. törvénnyel bevezetett új rendelkezésekkel és módosításokkal 2015. július 01-i hatállyal a reintegrációs őrizettel szorosan összefüggő törvényi szabályokkal történő összhangot kívánta megteremteni a jogalkotó, hogy ezáltal az új jogintézmény megfelelő és eredményes működéséhez szükséges feltételeket biztosítsa, illetőleg a jogalkalmazás során felmerült problémákat kiküszöbölje.⁴

A JOGINTÉZMÉNY CÉLJA

A reintegrációs őrizet bevezetésével bővült a büntetés-végrehajtás eszköztára, hiszen ezáltal a szabadságvesztés büntetéssel sújtott elkövetőknek a társadalomba való visszailleszkedése lépcsőzetesen valósulhat meg, mivel a szabadságelvonás és a felelős önálló életvezetés közé belép egy az állami szervek által felügyelt életszakasz.⁵

A reintegrációs őrizet bevezetésének azonban kettős célja van, nem csupán a fogvatartottak könnyebb társadalmi visszailleszkedését hivatott szolgálni, hanem létrehozását a büntetés-végrehajtási intézetek telítettségének csökkentése is motiválta.

Az Alaptörvény III. cikk (1) bekezdése értelmében senkit nem lehet kínzásnak, embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni, valamint szolgaságban tartani.

A kínzás, az embertelen vagy megalázó bánásmód, illetve büntetés tilalmát az Alaptörvény mellett valamennyi jelentős nemzetközi emberi jogi egyezmény is előírja.

Az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett, az Egyesült Nemzetek Szervezete égisze alatt született Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 7. cikke szerint senkit sem lehet kínzásnak, kegyetlen, embertelen, megalázó elbánásnak vagy büntetésnek alávetni. A 10. cikk értelmében szabadságuktól megfosztott személyekkel emberségesen és az emberi személyiség

4 Répássy Róbert államtitkárnak az Országgyűlés 2015. május 12-i ülésnapján elhangzott, az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosítása vonatkozásában tett előterjesztéséből

5 Répássy im.

veleszületett méltóságának tiszteletben tartásával kell bánni.

Az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 3. cikke alapján senkit sem lehet kínzásnak, vagy embertelen, megalázó bánásmódnak vagy büntetésnek alávetni.

Az Európa Tanács is figyelmet fordított a fogvatartottakkal kapcsolatos bánásmódra. Ennek kapcsán a Miniszteri Bizottság a R (99) 22. számú ajánlásában kiemelte, hogy a büntetés-végrehajtási intézetek extrém túlszűfolttségének elkerülése érdekében meg kell határozni az egyes intézetek befogadóképességét.

A Magyarországon az 1995. évi III. törvénnyel kihirdetett, az Európa Tanács tagállamai által 1987. november 26. napján Strasbourgban aláírt, a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezmény 1. cikke alapján létrejött a Kínzás és Embertelen vagy Megalázó Bánásmód vagy Büntetés Megelőzésére Létrejött Európai Bizottság (CPT). A CPT a részes államokban tett látogatások során vizsgálja meg a fogvatartottakkal való bánásmódot, majd jelentéseiben ajánlásokat, javaslatokat tesz az érintett államnak.

A CPT meghatározta a fogvatartottak minimális életterét, amely szerint többszemélyes cellák esetén fogvatartottanként 4 m², míg magánzárka esetén 6 m² életteret kell biztosítani fogvatartottanként. Ezen ajánlását a Magyarországon 2009. március 24. és április 02. között látogatásáról készült jelentésében is rögzítette.⁶

A CPT a Magyarországon 2013. április 03. és 12. között fogatosított látogatásáról készült jelentésében megállapította, hogy a 2009. évi legutóbbi látogatása óta a büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfolttsága 22%-ról 44%-ra nőtt. Erre tekintettel CPT felhívta a magyar hatóságokat arra, hogy tegyenek meg mindent a túlszűfolttség csökkentése érdekében.⁷

Ezen nemzetközi gyakorlatra tekintettel a 32/2014. (XI.3.) AB határozat a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII.12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdésében foglalt azon rendelkezéséről, hogy a zárkában (lakóhelyiségben) elhelyezhető létszámot úgy kell meghatározni, hogy minden elítéltre lehetőleg hat köbméter légtér, és lehetőség szerint a férfi elítéltek esetén három négyzetméter, a fiatakorúak, illetve a női elítéltek esetén

6 CPT/Inf (2010) 16. számú, 2010. június 08. napján kelt jelentésének 65. és 80. pontja

7 CPT/Inf (2014) 13. számú, 2014. április 30. napján kelt jelentésének 37. pontja

három és fél négyzetméter mozgástér jusson, megállapította, hogy alaptörvény-ellenes és annak 2015. március 31-i hatállyal történő megsemmisítéséről határozott. A jelenleg hatályos, a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 121. § (1) bekezdése már úgy rendelkezik, hogy a zárkában vagy a lakóhelyiségben elhelyezhető létszámot úgy kell meghatározni, hogy minden elítélre hat köbméter légtér, és férfi elítélt esetén legalább három négyzetméter, női elítélt és fiatalkorú esetén három és fél négyzetméter mozgástér jusson, míg a (3) bekezdése értelmében egyéni elhelyezés esetén a zárka vagy lakóhelyiség alapterületének el kell érnie a hat négyzetmétert.

A fentieken túl jelenleg az Emberi Jogok Európai Bírósága ítélkezési gyakorlatában is egyre jelentősebb szerepet töltenek be a büntetés-végrehajtási intézetek zsúfoltsága kapcsán indított eljárások.⁸ Az eddigi gyakorlat alapján megállapítható, hogy amennyiben az egy fogvatartottra jutó személyes mozgástér kevesebb, mint három négyzetméter, azt a bíróság extrém túlzásúfoltságnak tekinti, és álláspontja szerint ez a tény már önmagában kimerítheti az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 3. cikkében megfogalmazott tilalom megsértését. A bíróság döntő többségben azokban az esetekben is egyezményesértést állapított meg, amikor a személyes élettér 3 és 4 m² közötti volt, azonban ezekben az ügyekben az egyezményesértés megállapításában a túlzásúfoltság mellett a fogvatartás körülményeinek egyéb hiányosságai is közrejátszottak.

Ennek kapcsán az Emberi Jogok Európai Bírósága Magyarországot ezidáig öt alkalommal marasztalta el:

A Szél László kontra Magyarország ügyben a 2011. június 07. napján kelt ítéletével 12.000,- Euró⁹, a Kovács István Gábor kontra Magyarország ügyben a 2012. január 17. napján kelt ítéletével 10.000,- Euró¹⁰, a Hagyó Miklós kontra Magyarország ügyben a 2013. április 23. napján kelt ítéletével 12.500,- Euró¹¹, a Fehér Sándor kontra Magyarország ügyben a 2013. július 02. napján kelt ítéletével 12.000,- Euró¹², míg a Varga Lajos és mások kontra Magyarország ügyben az ügy hat panaszosa részére a 2015. március 10. napján kelt ítéletével személyenként 3.400,- Eurótól 26.000,-

8 Dr. Szemesi Sándor: Sok (jó) ember kis helyen? A magyar fegyintézetek zsúfoltságával kapcsolatos kérdések az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatában. Büntetőjogi Szemle, 2014/2. 85. o.

9 EJEB, Szél László v. Magyarország (ügyszám: 30221/06.), 2011. június 07-i ítélet

10 EJEB, Kovács István Gábor v. Magyarország (ügyszám: 15707/10.) 2012. január 17-i ítélet

11 EJEB, Hagyó Miklós v. Magyarország (ügyszám: 52624/10.) 2013. április 23-i ítélet

12 EJEB, Fehér Sándor v. Magyarország (ügyszám: 69095/10.) 2013. július 02-i ítélet

Euróig terjedő, mindösszesen 73.900, Euró¹³ nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezte a Magyar Államot arra tekintettel, hogy a panaszosok fogvatartásának ideje alatt a részükre biztosított személyes élettér a CPT standard alatt maradt, és ezáltal Magyarország megsértette az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló Egyezmény 3. cikkében meghatározottakat.

Jelenleg az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt a magyarországi fogvatartási körülmények miatt további körülbelül 450 kérelem van.¹⁴

Bár az Emberi Jogok Európai Bírósága a Varga Lajos és mások kontra Magyarország ügyben hozott ún. pilot-ítéletében¹⁵ Magyarországot kötelezte is, hogy az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának felügyelete mellett tegye meg a szükséges intézkedéseket a magyar büntetés-végrehajtási rendszerben fennálló anomáliák megoldása érdekében, de nyilvánvalóan az e tárgyban már eddig megállapított kártérítések, illetve a bíróság előtt lévő további ügyek mennyisége is ösztönzőleg hat az államra a problémák kezelése terén.

A büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfoltóságára megoldást jelenthet új börtönök építése, a szabadságelvonással nem járó szankciók alkalmazása, illetve a fogvatartottaknak – bizonyos feltételek teljesülése esetén történő – korábbi szabadlábba bocsátása. A reintegrációs őrizet bevezetése a túlszűfoltóság csökkentésének ezen harmadik módját jelenti.

A REINTEGRÁCIÓS ŐRIZET SZABÁLYOZÁSA

A reintegrációs őrizet alkalmazásának feltételei

A reintegrációs őrizetbe kerülő elítélt korlátozottan nyeri vissza szabadságát, hiszen a szabadságának teljes elvonása ugyan megszüntetésre kerül, de a mozgási szabadsága és a tartózkodási helyének szabad megválasztása iránti joga továbbra is korlátozott¹⁶, hiszen a reintegrációs őrizet elrendelésével a fogvatartottat a büntetés-végrehajtási intézetből kiengedik ugyan, de a büntetés-végrehajtási bíró által kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet az

13 EJEJ, Varga Lajos és mások v. Magyarország (ügyszám: 14097/12., 45135/12., 73712/12., 34001/13., 44055/13., 64586/13.) 2015. március 10-i ítélet

14 EJEJ, Varga Lajos és mások v. Magyarország (ügyszám: 14097/12., 45135/12., 73712/12., 34001/13., 44055/13., 64586/13.) 2015. március 10-i ítélet

15 Pilot ítéletet akkor hoz az Emberi Jogok Európai Bírósága, ha egyértelművé válik, hogy egy adott országban rendszerszintűen fordulnak elő hasonló jogsértések, és az egyedi ügyekben hozott elmarasztaló ítéletek sem ösztönzik arra az adott országot, hogy megoldást keressen a problémára.

16 Bv. tv. 187/A. § (3) bekezdés

elítelt csak a határozatban meghatározott célból, így különösen a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítása, munkavégzés, oktatásban, képzésben való részvétel vagy gyógykezelés céljából, a határozatban szereplő időben és az úticél meghatározása mellett hagyhatja el.¹⁷ A reintegrációs őrizetben töltött idő a szabadságvesztésbe beleszámít.¹⁸

A reintegrációs őrizet alkalmazására a feltételes szabadságra kerülés esedékessége, ennek kizártsága esetén pedig a szabadulás várható időpontja előtt legfeljebb 6 hónappal van lehetőség¹⁹, de feltétel, hogy a fogvatartott az egy évet meg nem haladó tartamú szabadságvesztésből legalább három, egy évet meghaladó tartamú szabadságvesztésből legalább hat hónapot kitöltsön.²⁰

A reintegrációs őrizet lehetősége azonban nem minden fogvatartottnak biztosított, a jogalkotó ezen jogintézmény nyújtotta kedvezményeket kizárólag a társadalomra kevésbé veszélyes elkövetőknek biztosítja. A Bv. tv. 187/A. § (1) bekezdése értelmében reintegrációs őrizetbe az az elítelt helyezhető, akit első alkalommal ítétek végrehajtandó szabadságvesztésre, amely büntetés tartama az öt évet nem haladja meg és büntetését fogház- vagy börtön fokozatban tölti. A jogszabály a reintegrációs őrizet lehetőségéből kizárja a személy elleni erőszakos bűncselekmény elkövetése miatt elítelt személyeket.²¹ A reintegrációs őrizet alkalmazásának feltétele az is, hogy az elítelt a reintegrációs őrizetbe helyezést vállalja. Fiatalkorú elítelt esetén további feltétel, hogy a szabadságvesztés végrehajtása alatt legalább egy alkalommal családi terápián vagy családi

17 Bv. tv. 187/A. § (4) bekezdés

18 Bv. tv. 187/A. § (6) bekezdés

19 Bv. tv. 187/A. § (1) bekezdés

20 Bv. tv. 187/C. § d) pont

21 Btk. 459. § (1) bekezdés 26. pont: személy elleni erőszakos bűncselekmény:

a) a népirtás [142. § (1) bekezdés], az emberiség elleni bűncselekmény [143. § (1) bekezdés], az apartheid [144. § (1)-(3) bekezdés],

b) a hadikövet elleni erőszak (148. §), a védett személyek elleni erőszak [149. § (1)-(2) és (4) bekezdés], az egyéb háborús bűntett (158. §),

c) az emberölés [160. § (1)-(3) és (5) bekezdés], az erős felindulásban elkövetett emberölés (161. §), a testi sértés [164. § (3)-(6) és (8) bekezdés],

d) az emberrablás [190. § (1)-(4) bekezdés], az emberkereskedelem [192. § (1)-(6) bekezdés], a kényszermunka (193. §), a személyi szabadság megsértése (194. §), a kényszerítés (195. §),

e) a szexuális kényszerítés (196. §), a szexuális erőszak [197. § (1)-(4) bekezdés],

f) a lelkiismeret és vallásszabadság megsértése (215. §), a közösség tagja elleni erőszak [216. § (2)-(3) bekezdés], az egyesületi, a gyülekezési szabadság, valamint a választási gyűlésen való részvétel jogának megsértése (217. §),

g) az alkotmányos rend erőszakos megváltoztatása [254. § (1) bekezdés], a lázadás [256. § (1)-(2) bekezdés],

h) a bántalmazás hivatalos eljárásban [301. § (1)-(2) bekezdés], a bántalmazás közfeladatot ellátó személy eljárásában [302. § (1)-(2) bekezdés], a kényszervallatás [303. § (1)-(2) bekezdés], a jogellenes fogvatartás (304. §),

i) a hivatalos személy elleni erőszak [310. § (1)-(3) és (5) bekezdés], a közfeladatot ellátó személy elleni erőszak (311. §), a hivatalos személy vagy közfeladatot ellátó személy támogatója elleni erőszak (312. §), a nemzetközileg védett személy elleni erőszak [313. § (1) bekezdés],

j) a terrorcselekmény [314. § (1)-(2) bekezdés], a jármű hatalomba kerítése [320. § (1)-(2) bekezdés],

k) a rablás [365. § (1)-(4) bekezdés], a zsarolás (367. §), az önbírászkodás [368. § (1)-(2) bekezdés],

l) a zendülés minősített esetei [442. § (2)-(6) bekezdés] és az előljáró vagy szolgálati közeg elleni erőszak [445. §].

konzultáción vegyen részt.²²

Az elítélt nem helyezhető reintegrációs őrizetbe, ha vele szemben további szabadságvesztést kell végrehajtani, ha az ellene folyamatban lévő másik büntetőügyben elrendelt előzetes letartóztatását a szabadságvesztés végrehajtásának idejére megszakították, valamint ha a fogvatartása során engedélyezett reintegrációs őrizetet az elítéltnak felróható okból megszüntették.²³

Tekintettel arra, hogy az elítélt a reintegrációs őrizet tartama alatt kizárólag az azt elrendelő határozatban meghatározottak szerint távozhatsz el a kijelölt lakásból, így a reintegrációs őrizet szabályainak betartásának ellenőrzése végett a reintegrációs őrizet elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazása mellett biztosítható.²⁴ Az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazhatóságának feltétele, hogy a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt ingatlan rendelkezzen elektromos hálózattal és folyamatos tápellátással, valamint az elektronikus távfelügyeleti eszközök adatforgalmazásához szükséges hálózati lefedettséggel és jelerősséggel.²⁵ A fentiekre tekintettel a reintegrációs őrizet alkalmazásának az is feltétele, hogy az elítéltnak úgymond legyen hova mennie, és az általa megjelölt lakás a technikai feltételeknek megfeleljen. Amennyiben a megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszköz elhelyezésére alkalmatlan, úgy az elítélt nem helyezhető reintegrációs őrizetbe.²⁶

A reintegrációs őrizet elrendelése iránti eljárás megindulása

A reintegrációs őrizet elrendelése iránti eljárás indulhat hivatalból, illetve az elítélt vagy védője kérelme alapján.

A büntetés-végrehajtási intézet a reintegrációs őrizet esedékessége előtt három hónappal hivatalból vizsgálja, hogy a reintegrációs őrizet jogszabályban meghatározott feltételei fennállnak-e. Amennyiben az elítélt a követelményeknek megfelel, úgy a megfelelő tájékoztatást követően az elítéltet nyilatkoztatni kell, hogy a reintegrációs őrizet feltételeit vállalja-e, nyilatkoztatni kell továbbá a szabadulást követő terveiről, illetve az elítéltet fel kell hívni, hogy 5 napon belül jelölje

22 Bv. tv. 200/A. § a) pont

23 Bv. tv. 187/C. § a)-c) pont

24 Bv. tv. 187/A. § (5) bekezdés

25 az elektronikus távfelügyeleti eszköz működését biztosító rendszer létesítésének és üzemeltetésének, az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazásának, továbbá a büntetés-végrehajtási szervezet, valamint a rendőri szerv ezzel kapcsolatos feladatának részletes szabályairól szóló 10/2015. BM rendelet 4. §

26 Bv. tv. 187/C. § e) pont

meg azt a lakást, amely a reintegrációs őrizet helyeként szolgálhat, annak szabályainak megfelel.²⁷

Amennyiben a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölendő lakás nem az elítélt kizárólagos tulajdona vagy bérleménye, akkor a tulajdonosnak vagy a bérlőnek az elítélt ott tartózkodására vonatkozó előzetes, írásbeli befogadó nyilatkozata szükséges,²⁸ míg fiatalos fogvatartott esetén szükséges beszerezni a törvényes képviselőjének hozzájárulását az elektronikus távfelügyeleti eszköz telepítéséhez, és fogadónyilatkozatot a lakhatás tekintetében, valamint nyilatkozatát a fogvatartott kíséréséről.²⁹

Amennyiben az elítélt a rendelkezésre álló határidőn belül a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként kijelölhető lakást nem jelöl meg vagy a befogadó nyilatkozatot nem mutatja be, a büntetés-végrehajtási intézet elrendelése iránti előterjesztést mellőzi.

Abban az esetben, ha az elítélt megjelöli a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként szolgáló lakást és csatolja a befogadó nyilatkozatot, a büntetés-végrehajtási-intézet megkeresi a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőt az elektronikus távfelügyeleti eszköznek a lakásban való alkalmazhatóságának a felmérése, és annak alkalmazhatósága esetén környezettanulmány elkészítése céljából, aki a megkeresés kézhezvételét követően a felmérést 8, míg a környezettanulmányt 30 napon belül köteles elkészíteni.³⁰ Kiemelendő, hogy míg a házi őrizet alkalmazásánál az ingatlan megfelelőségét a rendőrség végzi, a reintegrációs őrizetnél ezt a jogalkotó a pártfogó felügyelő hatáskörébe utalta, hiszen neki a környezettanulmány elkészítése céljából az elítélt által megjelölt lakásban egyébként is meg kell jelennie.

A büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő a reintegrációs őrizet elrendelésére vonatkozó előterjesztésnek, illetve az ilyen irányú kérelem véleményezésének a megalapozása érdekében elrendelt környezettanulmány elkészítése során a szakmai ténymegállapítások keretében és az összegző értékelésben azt mutatja be, hogy a befogadó környezet megfelelően szolgálja-e az elítélt társadalmi visszailleszkedését, és hogy a büntetés célja a reintegrációs őrizet elrendelése esetén megvalósulhat-e.³¹

27 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM rendelet 136/A. § (1)-(3) bekezdés

28 Bv. tv. 187/B. § (4) bekezdés

29 Bv. tv. 200/A. § b) pont

30 Bv. tv. 187/B. § (1)-(3) bekezdés

31 a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI.9.) KIM rendelet 62/A. § (3a) bekezdés

Amennyiben a felmérés alapján az derül ki, hogy a reintegrációs őrizet végrehajtására az elítélt által megjelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására alkalmatlan, illetve ha a befogadó nyilatkozatot tevő a nyilatkozatát visszavonja, az elítélt egy alkalommal megjelölhet egy másik lakást. Abban az esetben, ha az elítélt nem jelölt meg másik lakást vagy az általa ismételt megjelölt lakás is alkalmatlan az elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására, a büntetés-végrehajtási intézet a reintegrációs őrizet elrendelése iránti előterjesztést mellőzi.³²

Abban az esetben, ha a megjelölt lakás a felmérés alapján megfelelőnek bizonyul, a büntetés-végrehajtási intézet a reintegrációs őrizet esedékessége előtt legalább 30 nappal előterjesztést tesz a büntetés-végrehajtási bírónak a reintegrációs őrizet elrendelése iránt.³³

Amennyiben az eljárás az elítélt vagy a védője által előterjesztett kérelemre indult, és a büntetés-végrehajtási intézet azt állapítja meg, hogy a reintegrációs őrizetnek a a Bv. tv. 187. § (1) bekezdés a)-c) pontjában írott feltételei nem állnak fenn, illetve a reintegrációs őrizet alkalmazásának a Bv. tv. 187/C. § a)-d) pontja szerinti kizáró oka van, úgy a büntetés-végrehajtási intézet a pártfogó felügyelő megkeresését mellőzi.³⁴ A kérelmet azonban ebben az esetben, illetőleg akkor is fel kell terjeszteni a büntetés-végrehajtási bírónak, amennyiben a pártfogó felügyelő a megjelölt lakás elektronikus távfelügyeleti eszközök alkalmazására való alkalmatlanságát állapítja meg.³⁵

A reintegrációs őrizetről való döntés

A büntetés-végrehajtási intézet előterjesztését követően a fogvatartás helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró dönt a reintegrációs őrizet elrendelése tárgyában.

Abban az esetben, ha a reintegrációs őrizet elrendelése iránti eljárás hivatalból indult, a büntetés-végrehajtási bíró az előterjesztésről az iratok alapján is dönthet. Amennyiben azonban az eljárást az elítélt vagy védője kezdeményezte, a kérelem tárgyában meghallgatást tart, amely alól csak az képez kivételt, ha a reintegrációs őrizet elrendelését Bv. tv. kizárja. Ilyen esetben a kérelmet érdemi

32 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM) rendelet 136/A. § (7)-(8) bekezdés

33 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM) rendelet 136/A. § (9) bekezdés

34 Bv. tv. 187/B. § (5) bekezdés

35 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM) rendelet 136/B. § (1) bekezdés

vizsgálat nélkül, az iratok alapján elutasítja,³⁶ amely végzést bírósági titkár is meghozhat.³⁷

A reintegrációs őrizet elrendelése esetén a büntetés-végrehajtási bíró kijelöli az elítélt tartózkodási helyéül szolgáló lakást, és meghatározza, hogy a kijelölt lakás és a hozzá tartozó bekerített hely milyen – elsősorban a mindennapi élet szokásos szükségleteinek biztosítását szolgáló, munkavégzési vagy gyógykezelési – célból, illetve mely időtartamra hagyható el,³⁸ valamint megjelöli a reintegrációs őrizet lejártának napját.³⁹

Abban az esetben, ha a reintegrációs őrizet elrendelésének feltételei fennállnak és az elítélt feltételes szabadságra bocsátása kizárt, a reintegrációs őrizet esedékességi napjának megállapításánál a szabadságvesztés kitöltetlen tartamából ki kell vonni a lehetséges tartamot, a 6 hónapot, majd a fennmaradó tartamot hozzá kell adni a szabadságvesztés megállapított kezdő napjához. Ilyen esetben a reintegrációs őrizet lejáratási napja a szabadságvesztés utolsó napjával megegyezik. Amennyiben az elítélt feltételes szabadságra bocsátható, akkor először a feltételes szabadságra bocsátás esedékességének napját kell kiszámítani, és a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége napjából ki kell vonni a 6 hónap lehetséges tartamot. Ilyenkor a reintegrációs őrizet lejáratási napja a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége napját megelőző nap. Ha a reintegrációs őrizet elrendelhetőségének hónapjában az esedékességi napnak megfelelő nap nincs, a számítást naptári napra bontva kell elvégezni.⁴⁰

A reintegrációs őrizet elrendelésével kapcsolatos eljárás büntügyi költségét az állam viseli.⁴¹

A reintegrációs őrizet elrendeléséről szóló határozatot a bíróság büntetés-végrehajtási csoportja megküldi két eredeti aláírással ellátott példányban a fogvatartott büntetés-végrehajtási intézetnek, illetve az ügyben első fokon eljáró bíróságnak is megküld egy kiadmányt.⁴² Amennyiben a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás nem az elrendelő törvényszék illetékességi területén van, a büntetés-végrehajtási bíró a végzés jogerőre emelkedését követően az iratokat megküldi a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás helye szerint illetékes törvényszék

36 Bv. tv. 61/A. § (4)-(5) bekezdés

37 Bv. tv. 61/D. §

38 Bv. tv. 61/A. § (3) bekezdés

39 a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 46/A. § (1) bekezdés

40 a szabadságvesztés és az elzárás kezdő és utolsó napjának megállapításáról szóló 9/2014. (XII.12.) IM rendelet 9/A. §

41 Bv. tv. 61/A. § (7) bekezdés

42 a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 46/A. § (2) bekezdés

büntetés-végrehajtási csoportjának.⁴³

A reintegrációs őrizet elrendelését követő eljárás

A reintegrációs őrizet elrendelését követően a büntetés-végrehajtási intézet előkészíti az elítélt szabadon bocsátását. Amennyiben a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként kijelölt lakás nem a fogva tartó büntetés-végrehajtási intézet illetékességi területén található, az elítéltet át kell szállítani a kijelölt lakás helye szerint illetékes büntetés-végrehajtási intézetbe, és a szabadítására ott kerül sor.

Az elektronikus távfelügyeleti eszköz felhelyezését megelőzően az elítéltet tájékoztatni kell az annak használatával kapcsolatosan alkalmazandó szabályokról. Az eszköz beüzemelése után az elítéltet szabadon bocsátják, és részére kiállítják a büntetés-végrehajtási intézeten kívüli jogszerű tartózkodásról szóló igazolást.⁴⁴

Az elrendelő határozatban foglalt feltételek megváltoztatása, eltávozás engedélyezése

Az elítélt vagy a védő kérelmére a büntetés-végrehajtási bíró a reintegrációs őrizet elrendeléséről szóló határozatnak a lakás kijelölésére, valamint a kijelölt lakás és az ahhoz tartozó bekerített hely elhagyásának feltételeire vonatkozó részét megváltoztathatja, illetve eseti jelleggel engedélyezheti az elítélt meghatározott célból történő eltávozását. A kérelemről a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíró az iratok alapján, öt napon belül, sürgős szükség esetén soron kívül határoz.⁴⁵ A végzést bírósági titkár is meghozhatja.⁴⁶

43 a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 46/A. § (3) bekezdés

44 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM rendelet 136/C. § (1)-(4) bekezdés

45 Bv. tv. 61/A. § (6) bekezdés

46 Bv. tv. 61/D. §

A reintegrációs őrizetre vonatkozó szabályok megtartásának ellenőrzése

A reintegrációs őrizetre vonatkozó szabályok megtartását a büntetés-végrehajtási szervezet az elektronikus távfelügyeleti eszközön keresztül, a rendőrséggel együttműködve ellenőrzi.⁴⁷

A távfelügyelet ellátásával kapcsolatos feladatokat a szabadon bocsátó büntetés-végrehajtási intézet technikai központja, illetve a büntetés-végrehajtási szervezet erre a célra létrehozott országos felügyeleti központja a rendőrség által biztosított hozzáféréseken keresztül látja el.⁴⁸

A reintegrációs őrizet hatálya alatt álló elítélt magatartását, a büntetés-végrehajtási bíró által meghatározott magatartási szabályoknak és az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazási szabályainak a betartását, valamint a társadalmi reintegrációs folyamat előrehaladását a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő legalább havonta ellenőrzi.⁴⁹ Az ellenőrzésről jelentést kell készíteni és abban tényszerűen rögzíteni kell a tapasztaltakat.⁵⁰

A feltételes szabadságra bocsátás

Az a büntetés-végrehajtási intézet, amely az elítéltet szabadította – amennyiben az elítélt feltételes szabadságra bocsátható – a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége előtt legalább három hónappal megkeresi a reintegrációs őrizet ellenőrzésében közreműködő büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőt, hogy a reintegrációs őrizet végrehajtásáról készítse el az összefoglaló jelentést, majd a feltételes szabadságra bocsátás esedékessége előtt legalább két hónappal megteszi az előterjesztést a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási bírónak.⁵¹

Amennyiben a büntetés-végrehajtási intézet az előterjesztésben a feltételes szabadságra bocsátás engedélyezésére tesz javaslatot és a büntetés-végrehajtási bíró a reintegrációs őrizet alatt az elítélt feltételes szabadságra bocsátásáról dönt, a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt meghallgatását

47 Bv. tv. 187/D. § (1) bekezdés

48 az elektronikus távfelügyeleti eszköz működését biztosító rendszer létesítésének és üzemeltetésének, az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazásának, továbbá a büntetés-végrehajtási szervezet, valamint a rendőri szerv ezzel kapcsolatos feladatának részletes szabályairól szóló 10/2015. BM rendelet 6. § (1) bekezdés

49 Bv. tv. 187/D. § (2) bekezdés

50 a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI.9.) KIM rendelet 62/C. § (8) bekezdés

51 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 136/E. § (1)-(2) bekezdés, Bv. tv. 61/B. § (4) bekezdés

mellőzheti.⁵²

Ha a büntetés-végrehajtási bíró az elítéltet feltételes szabadságra bocsátja, az erről szóló határozatban nem kell külön rendelkeznie a reintegrációs őrizet megszüntetéséről, de szükség esetén újra megállapíthatja a reintegrációs őrizet megszűnésének napját.⁵³

Abban az esetben, ha a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt feltételes szabadságra bocsátását rendelte el, de a büntetés-végrehajtási intézet a feltételes szabadságra bocsátás esedékességének napjáig arról értesíti, hogy az elítélt a reintegrációs őrizet magatartási, illetve az elektronikus távfelügyeleti eszköz vállalt alkalmazási szabályait megszegte, az elektronikus távfelügyeleti eszközt megrongálta vagy használhatatlanná tette, a büntetés-végrehajtási bíró a feltételes szabadságra bocsátást újból megvizsgálja, és ennek alapján a végzését hatályon kívül helyezheti.

Amennyiben a büntetés-végrehajtási bíró az elítélt feltételes szabadságra bocsátását mellőzte, a reintegrációs őrizetet megszünteti és megteszi a szükséges intézkedéseket a szabadságvesztés fennmaradó részének a letöltése érdekében.⁵⁴

A reintegrációs őrizet megszüntetése, megszűnése

Ha a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka arról szerez tudomást a rendőrség értesítése vagy a reintegrációs őrizet ellenőrzésében közreműködő büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelő jelentése alapján, hogy végrehajtandó szabadságvesztésről, új büntető ügyről érkezett értesítés, az elítélt a magatartási, illetve az elektronikus távfelügyeleti eszköz vállalt alkalmazási szabályait megszegte, az elektronikus távfelügyeleti eszközt megrongálta vagy használhatatlanná tette, illetve a kijelölt lakás az elektronikus távfelügyeleti eszköz elhelyezésére alkalmatlanná vált, vagy a befogadó nyilatkozatot tevő a nyilatkozatát visszavonta, és az elítélt nem tud megjelölni másik olyan lakást, amely a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként kijelölhető lenne,⁵⁵ ezentúl ha újabb szabadságvesztés vagy előzetes letartóztatás végrehajtására érkezik értesítőlap, illetve az elítélttel szemben újabb büntetőeljárás megindulásáról értesül, haladéktalanul előterjesztést tesz a lakás elhelyezkedése szerint illetékes büntetés-végrehajtási bíróhoz a reintegrációs őrizet megszüntetése

52 Bv. tv. 61/B. § (1) bekezdés

53 a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 46/A. § (4) bekezdés

54 Bv. tv. 61/B. § (2)-(3) bekezdés

55 Bv. tv. 187/E. § (1) bekezdés

érdekében.⁵⁶

A reintegrációs őrizet megszüntetéséről a büntetés-végrehajtási bíró soron kívül, az iratok alapján határoz. Ha az elítélt ismeretlen helyre távozik, a büntetés-végrehajtási bíró a reintegrációs őrizet alkalmazásának megszüntetését kimondó határozat meghozatalával egyidejűleg elfogatóparancsot bocsát ki.⁵⁷ A büntetés-végrehajtási csoport a reintegrációs őrizet megszüntetéséről szóló jogerős határozat két eredeti aláírással ellátott példányát a szabadító büntetés-végrehajtási intézetnek, míg egy kiadmányát az ügyben első fokon eljáró bíróságnak megküldi.⁵⁸

A reintegrációs őrizet megszüntetéséről szóló végzésben meghatározott időpont és az elítéltnak a büntetés-végrehajtási intézetbe történő szállításának napja között eltelt idő nem számít bele a szabadságvesztésbe.⁵⁹

Amennyiben a reintegrációs őrizet végrehajtására kijelölt lakás utóbb válik alkalmatlanná az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazására, vagy ha a befogadó nyilatkozatot tevő személy utóbb visszavonta a befogadásra vonatkozó nyilatkozatát, és az elítélt másik lakást jelöl meg a reintegrációs őrizet végrehajtására, meg kell vizsgálni ezen újonnan megjelölt lakás megfelelőségét. Ha a felmérés eredményeként megállapításra kerül, hogy az új ingatlan alkalmas a reintegrációs őrizet végrehajtására, büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka előterjesztést tesz a büntetés-végrehajtási bírónak a reintegrációs őrizet végrehajtási helyének megváltoztatására. Ellenkező esetben a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka a reintegrációs őrizet megszüntetésére tesz előterjesztést.⁶⁰

A reintegrációs őrizet megszűnik:

- a) a reintegrációs őrizet elrendeléséről szóló határozatban megjelölt napon, külön rendelkezés hiányában a Bv. tv.-ben meghatározott 6 hónap elteltével,
- b) az elítélt halálával, egyéb végrehajtást kizáró ok bekövetkezése esetén a büntetés-végrehajtási intézetnek az erről való hivatalos tudomásszerzése napjával,
- c) feltételes szabadságra bocsátás esetén az azt elrendelő határozatban megjelölt napon, ha az eltér az a) pontban meghatározott időponttól,

⁵⁶ Bv. tv. 136/D. § (1) bekezdés

⁵⁷ Bv. tv. 61/C. § (1)-(2) bekezdés

⁵⁸ a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet 46/A. § (2) bekezdés

⁵⁹ Bv. tv. 187/E. § (3) §

⁶⁰ a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19.) IM rendelet 136/D. § (3) bekezdés

- d) a feltételes szabadságra bocsátás mellőzéséről és ez okból a reintegrációs őrizet megszüntetéséről rendelkező határozatban megjelölt napon,
- e) a reintegrációs őrizetnek a Bv. tv. 187/E. § (1) bekezdése alapján történő megszüntetését elrendelő határozat büntetés-végrehajtási intézethez történő beérkezése napjával.⁶¹

A reintegrációs őrizet utolsó napján az elítélt a köteles megjelenni abban a büntetés-végrehajtási intézetben, amelyből szabadult, az elektronikus távfelügyeleti eszközök leadása és a szabaduló igazolás átvétele céljából. Az elektronikus távfelügyeletet a reintegrációs őrizet megszűnése napján meg kell szüntetni. A büntetés-végrehajtási intézet ekkor az elítélt részére kiállítja a szabaduló igazolást.

Abban az esetben, ha az elítélt reintegrációs őrizet utolsó napján a megjelenési kötelezettségének nem tesz eleget, a büntetés-végrehajtási intézet megkeresi a reintegrációs őrizet ellenőrzésében közreműködő büntetés-végrehajtási pártfogó felügyelőt, hogy az elítéltet keresse fel az elektronikus távfelügyeleti eszköz eltávolítása és átvétele céljából. Amennyiben azonban ez sem vezet eredményre, a büntetés-végrehajtási intézet értesíti a reintegrációs őrizet végrehajtási helyeként kijelölt ingatlan helye szerinti illetékes megyei (fővárosi) rendőr-főkapitányságot az elektronikus távfelügyeleti eszköz eltávolításában történő közreműködés végett. Ezekben az esetekben a szabaduló igazolást és a szabadítással kapcsolatos írásbeli tájékoztatást az elítélt részére a lakcímeire postai úton kell megküldeni.⁶²

A Büntető Törvénykönyvnek a fogolyszökést szankcionáló tényállása 2015. július 01. napjától kiegészült a reintegrációs őrizethez kapcsolódóan. Eszerint fogolyszökés miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő az elítélt, aki a reintegrációs őrizet tartama alatt a számára kijelölt lakást és az ahhoz tartozó bekerített helyet vagy a számára meghatározott napirend szerinti tartózkodási helyet a reintegrációs őrizet szabályainak megszegésével abból a célból hagyja el, hogy a szabadságvesztés végrehajtása alól kivonja magát.⁶³ A jogalkotó ezzel azt kívánja hangsúlyozni, hogy a reintegrációs őrizet nem egyfajta kegy, hanem a büntetés-végrehajtás része, amelynek a szabályaival történő szembehelyezkedés szigorú következményekkel jár.⁶⁴

61 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM) rendelet 136/F. § (1) bekezdés

62 a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbíróság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19. IM) rendelet 136/F. § (2)-(6) bekezdés

63 Btk. 283. § (3a) bekezdés

64 Répássy im.

ÖSSZEGZÉS

A reintegrációs őrizet valóban szolgálhatja a társadalmi visszailleszkedést azáltal, hogy az elítélt még gyakorlatilag a büntetés-végrehajtás tartama alatt biztosíthatja önálló megélhetését, munkát kereshet és vállalhat, tanulmányokat folytathat, családi és társadalmi kapcsolatait erősítheti vagy újraalakíthatja, amely ha sikeresen megtörténik a bűnisméltés veszélyét is csökkentheti.

Nyilvánvaló azonban az is, hogy a reintegráció sikerét önmagában az nem biztosítja, hogy az elítéltre nyomkövetőt tesznek, emellett nagy hangsúlyt kell kapnia a fogvatartottak társadalomba történő visszailleszkedést segítő érdemi intézkedéseknek is, fontos a pártfogó felügyelői szolgálat ezzel kapcsolatos tevékenysége.

Problémát jelenthet, hogy a fogvatartottak jó részének nem hogy piacképes szaktudása nincs, de jó részük semmiféle szakképzettséggel nem rendelkezik, amely nélkül büntetlen előélettel is igen nehéz elhelyezkedni. Emellett sokaknak a családi, társadalmi kapcsolatai is gyenge lábakon állnak, pedig a börtönviselt emberek visszafogadása, beilleszkedése nem kis részben a személyes kapcsolatokon múlik.

Bizonyos, hogy a reintegrációs őrizet bevezetése a büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfoltóságának leküzdésére irányuló leggyorsabban kivitelezhető lehetőség. Bár a nyomkövető eszközök beszerzése nem kis kiadást jelent, de ez viszonylag gyorsan megtérülhet azáltal, hogy az elítéltek eltartását ezen időszakban nem az államnak kell fedeznie.

2015. január 06. napján a magyarországi büntetés-végrehajtási intézetekben 18.062 fogvatartottat tartottak nyilván⁶⁵, amelyből 8.232 fő, a fogvatartottak 45,58%-a első büntényes⁶⁶, azaz esetükben – az egyéb jogszabályi feltételek fennállása esetén – lehetőség van a reintegrációs őrizet jogintézményének alkalmazására.

A reintegrációs őrizetnek az elítéltekre vonatkozó igen kedvező szabályai miatt bizonyos, hogy számos fogvatartott kíván majd élni ezzel a lehetőséggel. A jogintézmény igen rövid gyakorlata alapján azonban még nem lehet levonni egyértelmű következtetéseket arra, hogy az mennyire fogja beváltani a hozzáfűzött reményeket, és mennyire teljesíti a bevezetésének indokaként szolgáló kettős célt, az elítéltek társadalomba történő könnyebb visszailleszkedését, valamint a büntetés-

65 Börtönstatisztikai Szemle, 2015/1. 4. o.

66 Börtönstatisztikai Szemle, 2015/1. 10. o.

végrehajtási intézetek túlsúlyosságának csökkentését.

Hódmezővásárhely, 2015. augusztus 05.

Dr. Perényi Nóra

IRODALOMJEGYZÉK

Felhasznált irodalom:

Börtönstatisztikai Szemle, 2015/1.

CPT/Inf (2010) 16. számú, 2010. június 08. napján kelt jelentése

CPT/Inf (2014) 13. számú, 2014. április 30. napján kelt jelentése

Répassy Róbert államtitkárnak az Országgyűlés 2015. május 12-i ülésnapján elhangzott, az egyes büntetőjogi tárgyú törvények módosítása vonatkozásában tett előterjesztése

Dr. Szemesi Sándor: Sok (jó) ember kis helyen? A magyar fegyintézetek zsúfoltságával kapcsolatos kérdések az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatában. Büntetőjogi Szemle, 2014/2. 85-88. o.

Felhasznált jogszabályok:

az Alaptörvény

az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 1993. évi XXXI. törvény

a Strasbourgban, 1987. november 26-án kelt, a kínzás és az embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmód megelőzéséről szóló európai egyezmény kihirdetéséről szóló 1995. évi III. törvény
a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.)

a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény (Bv. tv.)

a büntetések, az intézkedések, egyes kényszerintézkedések és a szabálysértési elzárás végrehajtásáról szóló 2013. évi CCXL. törvény és ehhez kapcsolódóan más törvények

módosításáról szóló 2014. évi LXXII. törvény

az Egyesült Nemzetek Közgyűlése XXI. ülészakán, 1966. december 16-án elfogadott Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya kihirdetéséről szóló 1976. évi 8. törvényerejű rendelet

a büntetések és intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet (Bv. tvr.)

a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII.12.) IM rendelet

a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről szóló 8/2013. (VI.9.) KIM rendelet

a szabadságvesztés és az elzárás kezdő és utolsó napjának megállapításáról szóló 9/2014. (XII.12.) IM rendelet

a fogvatartott személy esetében a büntetőeljárás lefolytatása során, továbbá a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 11/2014. (XII.13.) IM rendelet

a szabadságvesztés, az elzárás, az előzetes letartóztatás és a rendbírság helyébe lépő elzárás végrehajtásának részletes szabályairól szóló 16/2014. (XII.19.) IM rendelet

az elektronikus távfelügyeleti eszköz működését biztosító rendszer létesítésének és üzemeltetésének, az elektronikus távfelügyeleti eszköz alkalmazásának, továbbá a büntetés-végrehajtási szervezet, valamint a rendőri szerv ezzel kapcsolatos feladatának részletes szabályairól szóló 10/2015. BM rendelet

a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII.12.) IM rendelet 137. § (1) bekezdése nemzetközi szerződésbe ütközésének, valamint alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről szóló 32/2014. (XI.3.) AB határozat

Felhasznált jogesetek:

Emberi Jogok Európai Bírósága, Szél László v. Magyarország (ügyszám: 30221/06.), 2011. június 07-i ítélet

Emberi Jogok Európai Bírósága, Kovács István Gábor v. Magyarország (ügyszám: 15707/10.) 2012. január 17-i ítélet

Emberi Jogok Európai Bírósága, Hagyó Miklós v. Magyarország (ügyszám: 52624/10.) 2013. április 23-i ítélet

Emberi Jogok Európai Bírósága, Fehér Sándor v. Magyarország (ügyszám: 69095/10.) 2013. július 02-i ítélet

Emberi Jogok Európai Bírósága, Varga Lajos és mások v. Magyarország (ügyszám: 14097/12., 45135/12., 73712/12., 34001/13., 44055/13., 64586/13.) 2015. március 10-i ítélet